

Vasútgépész humor 36 éve az Andrássy úton*

*Az eseményeknél jelen volt, visszaemlékezéseit közkinccsé teszi *Kósa Antal*.

Betegállomány

Nagyobbik fiam, Antal 1969. április 6-án látta meg a napvilágot. Nejem és ő 5 napig volt a Péterfy Sándor utcai Kórház születetének lakója. Mikor hazavittem őket, kivettem 2 hét szabadságot, gondolván, hogy ilyenkor elkel a férj segítő keze. Teltek múltak a hetek, jött a nyár, a jó idő.

Átvillant agyamon, hogy milyen jó lenne egy kicsit napozni a strandon hármásban. Lementem az üzemorvosnőhöz, és panaszkodtam neki, hogy nagyon fáj a csuklóm. Ugyanakkor már voltak elektromos írógépek, de én a mechanikus írógépek fogadtam örök hűséget. Megnézte csuklóm, párszor meghajlította, majd írt egy beutalót a MÁV Kórház és Rendelőintézet sebészeti szakrendelésére. Bementem, leadtam a beutalót, az asszisztensnő mondta, hogy üljek le a 3-as rendelő előtt. Mikor jobban megnéztem, akkor láttam a kiírást: GIPSZELŐ... Nem volt mit tenni, be kellett látnom, hogy lóttek a strandolásnak...

Három hétig élveztem az akkor még 75%-os táppénzes állományt. Mikor jelentkeztem munkára, az osztályvezető *Oroszváry László* azzal fogadott, hogy rosszallását fejezi ki, mert azért bejöhettek volna dolgozni, ha más nem, hát a telefont kezelni. Tudtomra adta, hogy az akkori negyedéves jutalmamat megvonja. Tudomásul vettem az „ítéletet”. Pár napra rá egy nagy anyagot diktált nekem az osztályvezető, melyet gyorsírással kellett leírnom, majd legépelnem. Nagyon jó és szép munkát végezhettem, mert miután elolvasta „remekművem” közölte, hogy a fele jutalmat megkaphatom. Akkori csoportvezetőmnek is végeztem azon napok egyikén egy nagyobb munkát, ő is elégedett volt velem. Nem tudom, hogy mit beszélt

az osztályvezetővel, de az hivatott. Közölte, hogy úgy döntött, hogy az egész jutalmat megkapom, de ha még egyszer ilyen hosszú táppénzes állományba megyek, akkor a cipőjével megérinti szaporodásra hivatott szerveim egyikét...

Párttaggyűlés

A címből is kitalálhatja a nyájas olvasó, hogy történet az egypártrendszer idején játszódott. A Gépészeti Szakosztály párttaggyűlést tartott, melynek során egyes párttagok tevékenységét kritizálták a nagy nyilvánosság előtt. No, én is azok között voltam, akiket megszólaltak. Azért állítottak pellengére, mert idézem: „Kósa elvtárs, tudomásunkra jutott, hogy sokat jársz templomba.” Akkoriban nagy természetjáró voltam és nem tagadom, hogy nagyon szerettem várakról és templomokról diasorozatokat készíteni. Azzal védekeztem, hogy nem istentisztelet alatt látogatom túráim alkalmával Isten házáat, hanem akkor, amikor nincs mise. De – tettem hozzá – mutassatok nekem középkori pártházakat, ezen túl azokat fogom látogatni és azokról fogok diákat készíteni...

Ismét párttaggyűlés...

Bizonyára a velem egykorúak, de talán a pár évvel fiatalabbak is emlékeznek arra, hogy abban az időben pénteki napokon összehívták a főosztály párttagjait és ismertették velük, hogy hétfőtől milyen árucikkek fogyasztói ára emelkedik.

Mikor az alapszervi titkár befejezte az ismertetést, nem tudtam megállni, hogy ne szóljak: „*Párttitkár elvtárs, ha azokat soroltad volna fel, amiknek az ára nem változik már régen végeztünk volna*”...

Küldetés...

Akkortájt a 7. C. osztály Felsővezeték Csoportjában segítettem az ügyviteli munkát. A léghő miatt nap mint nap szívesen mentem dolgozni. *Ofella Júliával* voltam egy szobában, aki szintén gyors- és gépirói feladatot lá-

tott el. Volt egy szakszemélyzetisünk, Cs. V., akinek a telefonbetyárkodás volt a szokása. Két el nem végzett munka között felhívott kollégákat, kolléganőket és nem szólt bele a kézi beszélőbe. Szegény kolléganőm már harmadszor hallózott, de válasz semmi. Mondtam, hogy Julikám, ne vedd fel a következő csöngésnél, majd én elintézem. Csengett is a telefon, felvettem a kagylót és a következőket mondtam:

– Menj a k..va anyádba... – és lettem a kagylót.

Pár perc múlva nyílt az ajtó, belépett *Barcsi János*, aki akkor a szakosztályvezető-helyettes volt és ezeket mondta:

– Tónikám! Miután küldött lettem, én jöttem hozzád azzal a kéréssel, hogy ezt a rövid anyagot írd le nekem.

– Gyorsan szabadkoztam, hogy főnök, nehogy menj valahova, gondolhatod, hogy nem neked szántam a kiküldetés helyét foglalj helyet, mindjárt leírom az anyagodat.

Szerencsére tudta, hogy nem ő volt a címzett.

Nem szólt semmit, csak azt mondta: jól le fogja szűrni Cs. V.-t...

Pályás kesergő

Ha nem jött volna az a tehervonat, akkor most nem kellene a pályát helyreállítani...

